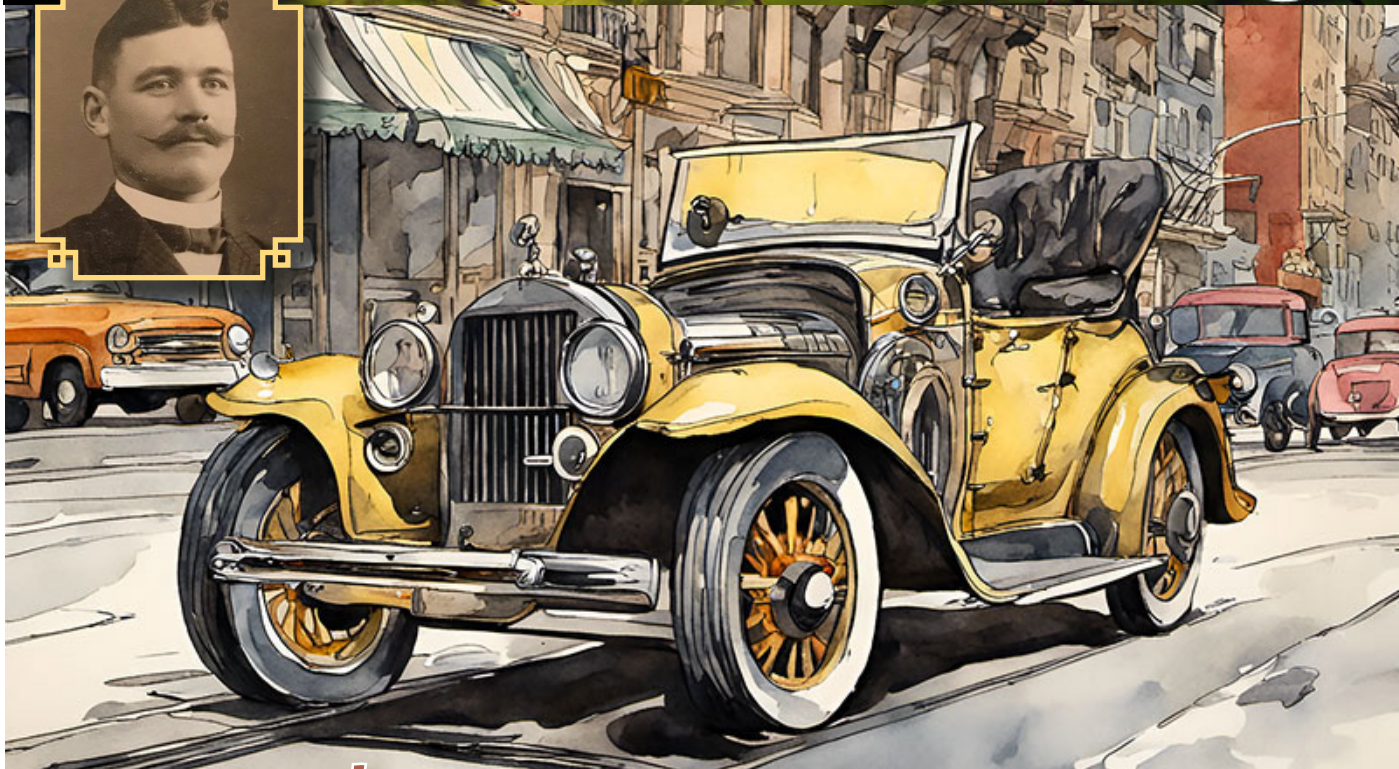

Ingers tankar

BONDFÅNGERI I BILBRANSCHEN *har inte längre någon chans*

Det var rubriken i en artikel om min morfar, Henning Svensson, inför hans sjuttioårsdag för sjuttiofem år sedan. Det var den lokala tidningen i Sala som intervjuat morfar i hans egenskap av att vara bil- och traktorförsäljare.

Morfar som trettio år tidigare fick överge gården Ekeby när de ekonomiska omständigheterna svek. Han hade från 1903 förvaltat Ekeby under baron Joseph Hermelin på Ulfåsa.

Från 1911 övertog han arrendet av gården fram till 1919 då han fick lämna den. Henning hade ställt upp som garant för några bekanta bland Eskilstunas fabrikörer och det blev morfar som fick ta smällen när de drabbades av dåliga tider.

Morfar var född 1879 i Harbo socken i Uppland. När han var tre månader gammal flyttade familjen till Ulfåsa gods i Östergötland, där hans far fick arbete som förvaltare. En syssla som Henning fick överta redan när han var mycket ung och fadern blev förvaltare på Åby gård.

På Ulfåsa träffade Henning den fem år äldre Henrietta Charlotta Carlsson som var första husa på slottet. De unga tu förlovade sig, gifte sig och fick sitt första barn, Sven, 1901. 24 år gammal tog Henning hand om Ekeby gård. Där föddes min mor Margit 1906, min moster Linnea 1910 och min morbror Max 1914.

Från att enbart ha ägnat sig åt lantbruk vågade morfar satsa på något helt nytt när han

Ingers tankar

1924 började sälja bilar. 1927 kom han till Västerås och blev föreståndare för Bäckström & Co kontor. 1931 flyttade han till Sala och började hos Lejdström & Johansson. Från 1945 var han sedan anställd hos Sala Bilförsäljningsbolag.

I artikeln berättar morfar att han sålt runt femhundra bilar och de senare åren även ett hundratal traktorer. Han sa att köplusten var kolossalt stor, men tillgången fungerade bra. Dock var det lite sämre med tillgången av traktorer.

Och bilarna hade inte riktigt kommit upp i samma kvalitet som före kriget. Han hoppades på en fortsatt fred i världen och tänkte fortsätta att arbeta för han **ville inte sitta hemma och ugglas**. Morfar sa att 1919 köpte han sin första bil. Då betingade en öppen bil ett pris på 7 500 kronor och **det får man knappast en täckt vagn för nu** (det vill säga 1949).

En bilaffär kunde ta en hel dag i anspråk, ja ännu längre om man behövde göra ett återbesök, ifall kunden ville fundera och **känna sig för på annat håll**. Morfar gillade en hård match men den skulle vara reko. På frågan om han kunde rekommendera yrket till sina barn svarade morfar att han sagt till dem att bilförsäljare det skulle de inte bli.

Morfar fick ett gott rykte som motorman och han var inte rädd att klättra upp i traktorns förarsäte och demonstrera hur en rak plogfåra skulle dras. Reportern antog att morfar skulle bli väl ihågkommen på sin bemarkelsesdag.

Knappt halvvägs på sitt sjuttiosjätte levnadsår gick morfar bort i en hjärtattack. Fjorton dagar efteråt gick även mormor bort. Så fick de följas åt, Henning och Lotten, precis som de önskat. De tyckte verkligen om varandra hela livet, djupt och innerligt.

Inger Klintberg Danielsson 24-12-14